

Butlletí Estudiantil

Organ de la Secció Estudiantil de la F.E.T.E.

Redacció: Pl. Catalunya, 20 1.er
Lleida, 1 de novembre del 1936

Núm. 1

Presentació

La S. E. és una organització proletària, sindical. Fins abans del 19 de juliol, per a ingressar en una organització d'aquest tipus calia una certa consciència de classe i un esperit avançat. Després d'aquella data, l'esperit «d'adaptació» féu que molts que mai en la seva vida no havien somiat una aital cosa, s'apressessin a trametre la seva adhesió a una organització proletària, que els oferís la garantia d'un carnet sindical; somni daurat en aquest moment de molts en els quals la idealitat no treba acollida.

Dintre la nostra secció és molt possible que s'hagi produït un fenomen semblant, ja que la nostra existència és deguda, en part, a aquesta disposició d'esperit. D'una banda tenim uns companys que sentien una certa simpatia pel moviment obrer i que comprenien que els treballadors intel·lectuals eren tan explotats com els manuals, encara potser que amb no tanta intensitat i cinisme, però no es decidien a organitzar-se i a actuar d'una manera ferma.

Per una altra banda, hi havia molts companys als quals no preocupava la qüestió social i que creien de bona fe que el treballador intel·lectual era un ésser privilegiat al qual no havia de preocupar la seva condició econòmica.

Arribà el 19 de juliol i la traïció dels generals feixistes obrí els ulls a tots. Els indiferents desaparegueren i tots es sentiren antifeixistes sincers. Fou per això, per demostrar el seu antifeixisme, que molts estudiants vingueren als nostres rengles. En molts d'ells, però, l'impuls era exclusivament sentimental. Vingueren a nosaltres com a antifeixistes, però vingueren sense una orientació ferma i satisfactòria en el sentit classista i social que la lluita contra el feixisme representa.

Són aquestes circumstàncies les que fan indispensable un òrgan d'orientació, que amb la seva aparició periòdica vagi formant en els nostres afiliats la consciència de classe i la orientació proletària que ara els manca. Aquest òrgan que nosaltres necessitem surt avui a la llum disposat a complir a la mesura de les seves forces aquesta tasca feixuga que ens hem imposat.

També complirà el nostre Butlletí la missió de posar en contacte espiritual tots els estudiants de Lleida, i establir entre ells els llaços de solidaritat que fins ara no teníem.

Gran serà la nostra satisfacció si aconseguim tot això que hem exposat i haurem complert dignament amb el deure que ens imposa la societat nova que tots desitgem.

Estatuts de la S. E. de la F. de T. de l'E.

Article primer. — Dins la secció de Lleida de la Federació de Treballadors de l'Ensenyança es crea una secció d'estudiants, els quals ultra acatar la disciplina de la secció, accepten els estatuts, reglaments i consignes de la U. G. T., dins la qual està l'esmentada Federació.

Article segon. — La S. E. és creada a l'objecte d'aplegar en el seu si tots els estudiants per tal de preparar-los en bé de la collectivitat, socialment y cercar solució a tots els problemes que afecten els estudiants, siguin escolars siguin econòmics o de qualsevol altre aspecte.

La S. E., conscient de la força motora que empeny la humanitat, procurarà l'enrobustiment de la consciència de classe dels seus afiliats.

Article tercer. — La Secció es regirà per un comitè integrat per cinc estudiants (que es procurarà que siguin d'estudis i cursos diferents), els quals resoldran durant el temps que duri llur mandat, amb plena autoritat, tots els assumptes en què hagin d'intervenir o se'ls plantegi.

Els membres del comitè es distribuïran els càrrecs de Secretari general, Secretari d'organització, Secretari administratiu, Secretari de propaganda i premsa i Secretari de esports i esbarjos.

Article quart. — Cada curs es renovarà la meitat dels càrrecs del comitè, anant aparellats els de Secretari general i d'administració i els de Secretaris d'organització, propaganda i premsa i esports i esbarjos.

Article cinquè. — En cas de dimissió d'algun membre del comitè, el seu càrrec serà proveït provisionalment pel comitè, el qual convocarà ràpidament a congrés extraordinari per a cobrir-lo per elecció.

Article sisè. — El comitè haurà d'ésser renovat en cas que la majoria dels afiliats manifesti no trobar-se ben representada per ell.

Article setè. — El comitè de la F. E. T. E. designarà un company, el qual el representarà dintre la S. E. Les seves fun-

cions seran de control i orientació; no tindrà vot al comitè de la Secció estudiantil.

Article vuitè. — Un membre de la S. E. podrà assistir a les reunions del comitè de la F. E. T. E., amb veu, però sense vot, per tal de defensar els interessos estudiantils i expressar el seu parer en els afers generals.

Article novè. — La secció estudiantil podrà dividir-se en tantes subseccions com estudis diversament específics hi hagi a la ciutat i comarques. Momentàniament existiran les subseccions de la Normal i de l'Institut.

Article desè. — Les subseccions seran regides per quatre membres d'elles presidits per un membre del comitè de la S. E. l'elecció dels quals serà democràtica.

Article onzè. — Cada curs s'organitzarà en grup regit per tres companys que es distribuïran els càrrecs de Secretari general, administratiu, i de propaganda i premsa, els quals estaran en contacte amb els secretariats immediatament superiors, i tindran cura de les tasques que els són específiques.

Article dotzè. — Es celebrarà un congrés anual, amb caràcter ordinari, en el qual solament podran prendre part en la discussió de cada punt de l'ordre del dia un company per cada curs o acadèmia.

A tal efecte cada grup organitzat celebrarà reunions preparatòries per estudiar els punts de discussió i designar el ponent de cadascun d'ells.

Article tretzè. — La S. E. serà l'únic òrgan autoritzat per a expressar el parer dels estudiants afiliats, les atribucions del qual les recaptarà dels centres docents i dels organismes oficials. Per tant, els delegats als claustres, com tots aquells càrrecs de representació d'estudiants als organismes i comitès, seran designats per la Secció Estudiantil.

Article catorzè. — La S. E. procurarà editar un Butlletí, portantveu de les seves activitats.

Article quinzè. — Per tal de subvenir les despeses de la secció es satisfarà per tots els afiliats una quota mensual.

Aquesta quota serà d'una pesseta per als afiliats de primer a tercer curs de Batxillerat, i 1'50 per als altres afiliats.

Article setzè. — Es procedirà a l'expulsió dels afiliats que hagin deixat de sa-

tisfer la quota durant tres mesos seguits, així com també dels que no acceptin un càrrec o missió per als quals hagin estat elegits.

Article adicional. — Aquests estatuts entraran en vigor el dia primer de gener del 1937.

Concurso

• Jogamos a nuestros afiliados que contesten al «test» que publicamos más abajo y que, además de su valor psicológico, os puede proporcionar un interesante libro para vuestra biblioteca.

«Test» de las malas acciones de Juanito. (Psicología Jurídica, Dr. Emilio Mira). Ordenar de peor a mejor, según el concepto de cada cual, las siguientes maneras de proceder :

.....Juanito encuentra un lápiz en el suelo de la clase y, como le gusta, se lo guarda sin decir nada a nadie.

.....Juanito encuentra un lápiz en el suelo de la clase y, como le gusta, lo corta en dos pedazos quedándose con uno y dejando el otro en el mismo sitio.

• Juanito encuentra un lápiz en el suelo de la clase, al mismo tiempo que Pedro. Los dos disputan porque los dos quieren quedárselo. Pelean con rabia, pero Juanito, que es más fuerte, gana la pelea y se queda con el lápiz.

•Juanito encuentra un lápiz en el suelo de la clase y lo da al maestro diciendo que lo ha encontrado en la calle cerca de la escuela. El maestro pregunta si es de algún alumno. Como ninguno lo reclama, lo da a Juanito y éste se lo queda.

•Juanito encuentra un lápiz en el suelo de la clase y quiere guardárselo, pero tiene

miedo de que le descubran y, para evitarlo, corta el lápiz en dos pedazos, guardándose uno y dejando el otro en el cajón de un compañero.

•A Juanito le gusta el lápiz de Jaime. Éste lo deja olvidado en el cajón de su mesa y Juanito, cuando se queda solo, abre el cajón, coge el lápiz y se lo queda.

•A Juanito le gusta el lápiz de Jaime y se lo pide, pero Jaime no quiere dárselo. Entonces Juanito le propone cambiarlo por una pluma que él tiene y que sabe que está rota. Jaime acepta sin saber que la pluma está estropeada y Juanito recibe el lápiz.

INSTRUCCIONES :

Póngase el número 1 delante de la acción que os parezca peor ; el 2 a la que le sigue en gravedad ; el 3 a la peor de las restantes y así sucesivamente, poniendo el 7 a la que os parezca más disculpable.

Enviad las respuestas al secretariado de propaganda y prensa de la S. E. junto con el nombre y la dirección.

La respuesta que coincida con la que nosotros hemos dado previamente, será premiada con un libro cuyo importe será de 5 pesetas. En caso de multiplicidad de respuestas coincidentes con la nuestra, el libro será sorteado entre los autores de las mismas.

**Depuració política del professorat,
però també depuració professional**

Los estudiantes y la Revolución

El año 1931, recién estrenada la República del 14 de abril, la Unión Federal de Estudiantes Hispanos se reunió en Congreso extraordinario para elaborar un proyecto de reforma de la enseñanza. Fué, en su género, la reunión estudiantil de más altura deliberativa que hemos vivido. No entraré ahora a examinar con detenimiento los puntos concretos sobre los cuales se adoptaron resoluciones —revisión del profesorado, popularización de la Universidad, planes de enseñanza—, pero sí me interesa destacar dos aspectos esenciales, ante los cuales los asambleístas, como totalidad, no pudieron ni supieron marcar una posición certera.

Se partía de la base de conservar intacto el carácter «profesional» de las Asociaciones escolares. El estudiante, el universitario, como tal, es apolítico, se decía. De las aulas debe apartarse el concepto divisionista de la lucha de clases. La Universidad ha de permanecer inmune a las contiendas partidistas, a los choques sociales. No se quería reconocer, palpando en su injusticia diaria su fundamento de privilegio, que las fábricas de abogados, de ingenieros, de médicos etc., era el producto directo de la dominación económica de la minoría dominante.

Y de este error y ceguera iniciales, se dedujo fatalmente la conducta suicida de la vieja FUE gloriosa, que, por su vacilación y titubeos, perdió la fuerza irresistible de los años combativos de la dictadura prorriverista. Así, lo exponemos como caso medular y sintomático, al enfocar las soluciones que facilitasen a los estudiantes pobres el acceso a todas las ramas de la enseñanza, se preconizaron fórmulas superficiales, transitorias, que no atacaban la raíz del problema: la existencia antagónica del proletariado y de la burguesía, que en tanto que no se liquidase con la victoria de la clase obrera, dejaría incólume la fuente de injusticia y desigualdad.

Razones suficientes éstas para no sorprenderse del fracaso, de la desaparición casi, de la antes prestigiosa organización. Contamos con una experiencia, y yo me atrevo a recomendar a los camaradas de la

F. E. T. E. (Sección estudiantil) que la analicen a fondo para no incurrir en idénticas equivocaciones.

Hoy nos encontramos ante una realidad a la que se debe considerar en sus verdaderas proporciones. Los estudiantes de Lérida se adscriben a un Sindicato de clase. Se cuenta, tengo la seguridad, con numerosos adherentes. Pero éstos, procedentes en su mayoría de las capas pequeño-burguesas de la población, difícilmente han podido adquirir un sentido revolucionario profundo. Es indudable que las duras lecciones de los cinco años últimos que tanto han afectado a la juventud, han determinado la incorporación al proletariado de extensos núcleos de tipo intelectual, de manera franca y total. Es esta minoría consciente la que tiene que, a más de dirigir los destinos de la colectividad, realizar en la Sección una incansable labor educativa cerca de los nuevos afiliados, enrolados, en cierto modo, por una modalidad especialísima de la inercia.

Además, les incumbe una misión importantísima. Vivimos una guerra civil de vastas repercusiones, de incalculable trascendencia, nacional e internacional. También, como el resto de la población laboriosa, los estudiantes de la F. E. T. E. tienen un deber obrero, antifascista: ayudar a ganar la contienda entablada contra las fuerzas tradicionales que representan, en amplias perspectivas históricas, la opresión y la anticultura. No obstante, su papel fundamental consiste, a nuestro entender, en prepararse para cuando la revolución triunfe. Nuestra clase necesitará —precisa ya hoy— de auxiliares técnicos, científicos, de toda clase de especialistas, que no proceden de ella misma, que no están íntimamente identificados con el socialismo. Los hombres de la inteligencia, que la sociedad nueva necesita, se hallan embrionariamente en nuestras filas, y necesitamos disponer de colaboradores no accidentales, sino de la propia carne, absolutamente fieles. Es eso lo que os pedimos, compañeros: que os capacitéis para ser el cerebro ejecutor de la gi-

gantesca obra transformadora que se avicina, bajo las normas del marxismo leninismo.

Si nosotros damos reiteradamente las consignas de incrementar la producción agraria y de guerra, si excitamos a una labor más intensa a los obreros y campesinos, a los estudiantes les decimos que esta hora es incompatible con la holgazanería organizada, con la despreocupación y la irresponsabilidad en vuestra actividad peculiar. Es imprescindible que matéis el tipo viejo, casquivano, frívolo, de escolar. La revolución os exige que apresuradamente, con heroísmo diario del esfuerzo silencioso y tenaz, estudiéis más y mejor, os pongáis rápidamente en disposición de instruir al pueblo, de canalizar ríos, de dirigir fábricas, de cultivar racionalmente el campo, de elevar, en suma, la arquitectura espléndida de la sociedad socialita, cuando llegue el momento anhelado, pero duro y difícil, de poner mano a esta obra histórica y humana por excelencia. A reservas de que cumpláis con vuestra obligación general de soldados del pueblo, ésta debe ser para vosotros la movilización genuina: la del trabajo intelectual intensivo, la de la capacitación rápida y concienzuda.

Es vuestra aportación inconfundible en la gran empresa que a todos está encomendada.

MANUEL CULEBRA

Uns mots de la F. E. T. E.

La F. E. T. E., que se sent orgullosa de tenir en el seu si la massa estudiantil de la seva Secció, veu amb un goig enorme aquestes manifestacions clares de la força creadora que porteu en vosaltres. Sou la joventut!

De vosaltres, la Revolució i el poble esperen grans serveis, i és ara, en aquests moments de tanta transcendència, quan en una guerra civil es ventilen els destins del món, que la F. E. T. E. us mira amb simpatia i us ofereix amb aquestes ratlles l'ajut més incondicional per a tot el que representi un avenç. Perquè si de vosaltres espera el poble per la força en potència que representeu, nosaltres volem de vosaltres aquella col·laboració que només la joventut pot prestar, per a constituir entre tots l'exèrcit que salvarà la cultura.

Tingueu en compte que tots som obrers i que per res no poden deixar d'aportar el nostre òbol en aquesta guerra sagrant.

Ens congratulem en veure que sou una massa que sap organitzar-se, que sap laborar. Fer sortir revistes com la vostra és lluitar contra el feixisme.

Antifeixistes de la S. E. de la F. E. T. E., estigueu alerta! Estudieu! Treballau! Treballau com sigui, que entre tots vencerem el feixisme.

Els companys de l'Agrupació de Teatre del Poble, que tan brillantment i encertadament representaren «Nostra Natacha», després d'haver-la representat amb gran èxit en uns quants pobles de les nostres comarques, estan assajant la divertidíssima comèdia «Tararí», per representar-la molt properament a la nostra ciutat.

Esperem que serà un èxit més per a aquests companys, estudiants la major part, donades les seves condicions i les de l'obra que tenen en cartera.

Cal guanyar la guerra

Per a guanyar la guerra cal l'esforç de tots. Homes i dones han de posar tot el seu entusiasme a aixafar definitivament els butxins sanguinaris de «il fascio», que en la negror de les seves camises representen la negror de l'esdevenidor que somnien per a la nostra terra i per als nostres germans. Aqueixes feres assedegades de sang proletària, contra les quals el poble d'Ibèria està sostenint una de les lluites més aferrissades que la història registra en les seves pàgines sagnants, cal que trobin en l'entusiasme i la germanor de tots els antifeixistes una muralla ferrenya que els barri el pas i en la qual s'estabellin definitivament.

És per això que tots els antifeixistes que estan a la reraguarda, tenen l'obligació de contribuir, en la mesura de les seves forces i condicions, a lluitar activament contra el feixisme. Davant l'enemic que amenaça la nostra llar i la nostra família, la nostra terra i la nostra llibertat, fóra suïcida i criminal restar indiferents i inactius. És hora aquesta d'activitat i apassionament, en la qual les frivolitats cal que siguin deixades de banda. I tingui's present que, ara, tot el que no estigui orientat en el sentit de guanyar la guerra, és frivolitat, si no és quelcom pitjor.

D'acord amb tot això, i interpretant les necessitats de l'hora present, la S. E. acull amb entusiasme la consigna de mobilització civil que llançà la U. G. T. en el mí-

ting del dia 29 del mes passat, i decideix adherir-se amb entusiasme a la iniciativa de la cèl·lula 5 del districte quart del Radi Lleida del P. S. U. C., per tal de fortificar i atrinxerar els voltants de Lleida perquè en cas d'un tomb imprevisit dels esdeveniments militars del front d'Aragó, l'enemic no ens trobés desprevinguts.

Amb aquesta finalitat, en el moment de sortir aquest Butlletí al carrer, tots els afiliats de la S. E., majors de 15 anys, han de trobar-se cavant trinxeres i construint parapets que protegeixin Lleida de tot eventualitat.

De segur que els braus companys del front faran inútils aquests treballs prenent Osca i portant les línies de foc molt lluny de la nostra ciutat; però, si més no, haurérem aconseguit que els homes de la reraguarda, en sentir la guerra, en donar-se compte que existeix, cosa que molts semblen haver oblidat, es donin compte de la seva responsabilitat i posin totes les seves forces al servei del front de la producció, per tal de fer que les nostres milícies se sentin recolzades per una reraguarda conscient i abnegada que treballi sense regateig perquè al front no manqui res.

És aquest el deure revolucionari de l'hora present i és això el que cal fer per guanyar la guerra, és a dir, per consolidar la Revolució que ha dut als pobles d'Ibèria la llibertat i la dignitat humanes.

A lluitar

El dia 28 del passat mes, marxaren a l'Escola popular de guerra, per tal d'ésser examinats, els següents companys de la F. E. T. E.: Farrús, del comitè, Sas, Balcells, Salvia, Moragues i Sánchez. Marxaren amb ells cinc companys més de la U. G. T. i del P. S. U. Tots ells anaven molt animats i decidits a capacitar-se en la tècnica militar, que tanta falta fa a l'exèrcit popular. Els desitgem força èxit en les seves nobles aspiracions.

Depuració

A l'Institut de segon ensenyament ha estat actuant un comitè depurador del personal docent administratiu i subaltern d'aquell centre. En aquest comitè estigueren representats els partits polítics populars, les organitzacions sindicals, el claustre de professors i els alumnes del centre per mitjà de la nostra secció.

Podem informar als nostres llegidors que s'acordaren per unanimitat diverses destitucions i dues jubilacions, que es proposaran al ministeri d'Instrucció Pública, per a la seva execució.

Notes necrològiques

El plom feixista ens ha arrabassat dos companys volguts.

El primer es digué Ernest Amorós. Era estudiant. Havia acabat el batxillerat. Tenia tot just vint anys i era el company més alegre i optimista que hom pogués desitjar. Morí per un excés de valentia, lluitant per un esdevenidor més just i més humà, com ja havia lluitat quan el sis d'octubre, al seu poble nadiu. Amb la seva mort ens sentirem ferits a la nostra carn.

— Bonaventura Naudí es deia l'altre company mort. Actuava amb la columna sanitària de la F. E. T. E. Fou dels primers a allistar-se i al front era dels primers que acudien a socórrer els ferits. Era apreciadíssim per la seva valentia i bones qualitats. La seva mort deixa un buit difícil d'omplir.

Companys Amorós i Naudí! Heu mort perquè la fera feixista no clavés les seves urpes a la carn del poble català. Els vostres germans lluitaran per tal que la fera feixista no profani les tombes en les quals reposeu.

Camino de la victoria

La Sección Estudiantil de la F. E. T. E. tiene por objeto velar por los intereses de la clase estudiantil.

Se preocupa por los innumerables problemas que a ésta se le plantean. Problemas que, durante el período de reacción, estaban envueltos de un sin fin de incógnitas y que nosotros, con una actuación honrada, recta y consciente, sabremos despejar.

Para dejar el camino limpio de los innumerables obstáculos que encontramos, para poder triunfar en nuestras nobles aspiraciones, tenemos una consigna por delante. Consigna que es la única y además imprescindible para el triunfo.

Tenemos que «Organizarnos».

Nosotros, guiados por las consignas de la Unión General de Trabajadores, tendremos que avanzar en la misma dirección que ella. Tenemos que ver en esta organización sindical la antorcha que ilumine nuestro paso y nuestros actos.

Vosotros, compañeros, tenéis que ayudarnos en nuestra labor.

Tenéis que seguir las instrucciones que por medio de este portavoz os daremos.

Tenemos que dejar aparte aquella tradicional fama que un número considerable de gente nos daba. Es imprescindible que nosotros nos preocupemos de los problemas sociales de una manera más intensa.

Sabremos luchar con energía para hacer de una España de ladrillo una España de mármol.

FIDEL GONZÁLEZ CALDERÓ

Resum de l'actuació de la S. E.

Reunions celebrades

Els afiliats a la S. E. han celebrat dues reunions des de la seva fundació. La primera es portà a terme el dia 6 de setembre i fou un acte de presentació i propaganda, en el qual feren ús de la paraula el camarada Pac, per la U. G. T., el qual presdí l'acte, el camarada Farrús, per la F. E. T. E., i els companys González, Cortès i García pel comitè de la secció estudiantil.

La segona reunió tingué un altre caràcter, ja que tots els concurrents eren afiliats i es celebrà per tal de sotmetre a la seva aprovació el projecte d'estatuts elaborat pel comitè provisional.

D'acord amb l'ordre del dia, es llegí primer el llibre de socis per tal que els afiliats poguessin manifestar llur opinió respecte a les admissions. Seguidament es llegiren els estatuts i es passà a la votació de cada article. S'introduïren algunes lleugeres modificacions que no afectaven el fons del projecte. I finalment el comitè sollicità dels afiliats un vot de confiança per actuar amb tota llibertat fins que s'elegeixi nou comitè.

En començar es guarda un minut de silenci a honor de les víctimes del feixisme.

La manifestació del 6 d'octubre

La S. E. de la F. E. T. E. prengué part col·lectivament en la manifestació que, per commemorar la gloriosa data del sis d'octubre, celebrà la U. G. T.

Els nostres afiliats hi acudiren en gran nombre, precedits per una pancarta en la qual hom llegia: «Cultura i Universitat a l'abast dels obrers!! exigeixen els estudiants».

Enquesta

Els afiliats a la S. E. de la F. E. T. E. així com tots els estudiants són pregats de contestar per escrit la següent pregunta:

¿Quina orientació i quines modificacions introduiríeu a l'ensenyament en general?

Seran publicades aquelles respostes que pel seu interès en siguin mereixedores. Hauran d'anar en quartilles escrites per una sola cara, signades per l'autor i adreçades a la Secretaria de premsa de la S. E., plaça de Catalunya, 20

La S. E. no es farà solidària de les opinions que s'hi exposin, però no serà rebutjada cap opinió, sempre que la seva exposició sigui digna.

A tots els nostres lectors

Aquest Butlletí que veu la llum avui, està obert per a tothom. És la nostra aspiració que els estudiants trobin en ell un veritable portantveu que els orienti i en el qual puguin manifestar lliurement les seves idees i iniciatives relacionades amb tot allò que interessa als estudiants, directament o indirectament. És per això que nosaltres puguem a tots els nostres companys que hi col·laborin d'una manera activa, per tal que s'estableixi entre nosaltres aquella comunió espiritual que tant uneix els homes. També els professors dels centres docents són pregats d'unir el seu esforç al nostre. En aquesta nova societat que s'inicia, els professors i els alumnes hauran de situar-se en un pla molt diferent al que fins ara havien estat en les seves relacions. És per això que els professors cal que s'interessin per les nostres coses i procurin orientar-nos amb la seva experiència i major cultura. ¿I quina major orientació que la que poden donar a través d'aquest Butlletí eminentment estudiantil?

Així, doncs, tots plegats, professors i estudiants, col·laboreu activament i amb entusiasme en el nostre Butlletí.

IMPREMTA CASA D'ACOLLIMENT. — LLEIDA

Els afiliats de la S. E. estan obligats moralment a ésser els primers a contribuir a la col·lecta de llibres que aquesta secció ha organitzat per als milicians del front i dels hospitals.

Estudiants!!

porteu força llibres al nostre estatge social

(Plaça de Catalunya, 20, primer, Secretaria de la S. E.)